

דבר תורה הגון פרשת קרח תשפ"ג {ב}

פְּרָשָׁה זוּ יְפָה נְדַרְשָׁת

זְכָרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲנֹכֶם לֹא יִהְיֶה כְּקֶרַח וְכַעֲדָתוֹ

ומבאר האור-החיים הק', נראה שנתכוון ה' לתת טעם למה הוצרך לזכרון זה ולא הספיק באזהרה בתורה לא יקרב איש זר וכל הקרב וגומר תבלענו הארץ, לזה אמר ולא יהיה כקרח פירוש אם אני מצוה בלא זכרון זה אני חושש שלא יועיל לאיזה אדם מהם באזהרה וימות כקרח ועדתו, וזכרון זה יועיל שלא יסובב לו להיות כמו שהיה לקרח ולעדתו: ומוסיף המהרש"א בחלק נגלה דתורה. מה צריך לזכור ולא להיות כקרח ועדתו.

ב' עבירות. א' שנתקנאו בכבוד משה ואהרן ולא במעשיהם הטובים כמ"ש ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש ה' לפי שמשה היה אהלו של תורה מחוץ למחנה כמפורש בפרשת כי תשא ושם היה תמיד. ואהרן היה דר בתוך המחנה ורדף שלום בין איש לרעהו ובין איש לאשתו. ואמר על עדת קרח לא קנאו למשה בלמוד תורתו שמחוץ למחנה, אבל קנאוהו במעלת כבודו כשבא למחנה שהיה חשוב לכולם. ובהיפך באהרן לא קנאוהו על הטוב שעשה במחנה ישראל עשות שלום, אבל קנאוהו על כבוד שמחוץ למחנה ישראל שהיה קדוש ה' במחנה שכינה לעבוד עבודת ה' שע"כ חלקו על הכהונה: ב' לפי שהם אמרו כי כל העדה כולם קדושים רצונם שראוי מכל י"ב שבטים מכ"א להיות כ"ג בחודש א' שיהיה מקריב כל א' בחדשו כעין הנציבים בימי שלמה ודעתם לכהונה לי"ב שבטים כנגד י"ב מזלות אבל הש"י ב"ה בחר לו כהן א' כי הוא אחד אמייתי:

ומוסיף בספה"ק כתונת פסים בחלק פנימיות התורה לזכור שלא יהיה כקרח ועדתו ולא יהי' כקרח וכעדתו. שלא יהי' כקרח - שבקש מעלה וגדולה לעצמו מצד היחס, שראה שלשלת היוחסין יוצא ממנו וכו', ולא כעדתו. שבקשו המעלה וגדולה לקרח מצד עשרו יותר מכולם, וראוי למעלה יותר מהם. והוא מזמן הדור הזה בעוונותינו הרבים שרואין למנות עליהם רבנים מצד שלשלת היחס או העושר שראו בהם. ועל ב' רעות אלו אמר הכתוב ולא יהי' כקרח וכעדתו